

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2176

гр. София, 17.03.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в закрито заседание на 17.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разгледа дело номер **5581** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

Образувано е по молба от 12.11.2022г. на А. П. Л. чрез адв. М. Т. – САК с искане за поправяне на допуснатата очевидна фактическа грешка в решение № 3784 от 10.06.2021г. постановено по адм.дело №5581 по описа на Административен съд София-град, с което Столична дирекция на вътрешните работи е осъдена да заплати на А. Л. сторените по делото съдебно-деловодни разноски в размер на 52,00лв държавна такса и 600.00лева адвокатско възнаграждение.

С процесната молба страна моли съдът да присъди сумата от 52.00лв. в полза на жалбоподателя и отделно сумата от 600.00лв. в полза на неговият процесуален представител.

В срока за отговор не е постъпило становище от насрещната страна.

Настоящият състав, като разгледа процесната молба, наименована „искане за поправка на допуснатата очевидна фактическа грешка“, намира същата за процесуално недопустима поради следните съображения:

Спечелилата делото страна е предявила своевременно искането си за разноски с приложен списък на разноските, като съгласно представеният по делото договор за правна защита и съдействие - същите са осъществявани безплатно, в съответствие с чл.38 от Закона за адвокатурата/ЗАдв./.

По силата на чл.38 ал.1 и ал.2 от ЗАдв., при благоприятен изход от спора, осъществилият безплатно адвокатска помощ има право на възнаграждение, което следва да се заплати от насрещната страна. Така, закона ясно дефинира, че възнаграждението се следва на адвоката, а не на представляваното лице. Закона предоставя самостоятелни права на адвоката, произтичащи от ефикасно осъществената с оглед изхода от спора, безплатна адвокатска помощ.

Присъждането на разноски в полза на страната вместо на нейният адвокат се дължи на съответният законов прочит, който не може и не следва да се коригира по пътя на

производството по чл. 427 от ГПК. Присъждането на разноси в полза на страната, а не на нейният процесуален представител представлява ясно волеизявление на съда, което не може да бъде квалифицирано като очевидна техническа грешка и може да бъде коригирано по пътя на съдебното обжалване или чрез искане за изменение в частта за разноските по чл.248 ал.1 от ГПК.

В този смисъл процесно депозираната молба следва да се приеме за искане за изменение на съдебното решение в частта за разноските. Текста на цитираната разпоредба поставя преклузивен едномесечен срок за предявяването на подобно искане, който срок е поставен в зависимост от обжалваемостта и срока за обжалване на съдебното решение.

В настоящият казус, съдебното решение е обжалваемо по своята процесуална природа, постановено е на 10.06.2021г., връчено на страната на 16.06.2021г., но е влезнало в сила, като необжалвано на 01.07.2021г. Настоящата молба е подадена в просрочие, а именно на датата 12.11.2022г.

Същата се явява недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане.

По изложените съображения и на основание чл. 248 ГПК, АССГ, Трето отделение , 74 с-в,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молбата от 12.11.2022г. на А. П. Л. чрез адв. М. Т. – САК, за изменение на решение № 3784 от 10.06.2021г. постановено по адм.дело №5581 по описа на Административен съд София-град за 2020г. в частта за разноските.

Определението може да се обжалва с частна жалба, в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: